

af Hensyn til de ligeGYldige, der kunde være. Saaledes, som Tilsynet hidtil er ført, er det praktisk og billigt, og saaledes kan det gaa i Fremtiden, og jeg mener derfor, vi kunne undvære disse forøgede Udgifter.

I øvrigt vil jeg gerne med det samme sige, at denne Lov er bleven misforstaaet en Del af Befolkningen, og jeg har set i Bladene og hørt ved adskillige Møder, at det i alt Fald ikke var nogen Agrarlov, og at de gode Rigsdagsmænd i Folketinget, som skulde varetage Landbrugets og Agrarernes Interesser, ikke havde varetaget dem paa rette Maade, men havde paalagt Landbruget en meget betydelig Udgift, som meget godt kunde have været sparet, og hvorved der i Virkeligheden ikke opnaedes noget. Jeg vil sige, at de, der sige saaledes, have ikke forstaaet Loven, have ikke forstaaet hvad den egentlig tilsigter. Jeg har allerede nævnt, at Loven om Pasteurisering af Mælk arbejder Haand i Haand med den Bevilling af 100,000 Kr., der er opført paa Finansloven til Bekæmpelse af Tuberkulose. Naar man har sagt, at man har paaført Mejerierne en saa betydelig Udgift ved denne Lov, siger jeg: Ja vel, det kan gerne være, men de Udgifter vare komne alligevel, fordi de Mejerier, som ikke havde de forskellige Apparater i Orden, vilde have faaet dem i Orden om end lidt senere. I Virkeligheden tror jeg altsaa ikke, der er paaført Landbruget nogen Udgift, som ikke er tidssvarende og nødvendig. Hvad det angaar, som jeg har hørt fra anden Side, at Smørret skulde have lidt Skade derved, er det godtgjort ved Forsøg paa Landbohøjskolens Forsøgslaboratorium, at Smørret af den Fløde, der er pasteuriseret til den Varmegrad, snarere er bedre end daarligere. Deri er jeg enig med den højtærede Landbrugsminister, at der ikke er noget at klage over.

Jeg vil gerne tilføje, at naar der i § 6 i omtalte Lov blev knyttet den Bestemmelse til, at naar hændelige Begivenheder indtraf, skulde vedkommende være fri for Ansvar, saa er det en meget heldig Bestemmelse, uden hvilken Loven vilde blive en Svøbe for Mejerierne. Derfor vil jeg gerne fra denne Plads sige, at jeg er vis paa, at en hel Del Mennesker have betalt Mulkt uforskyldt. De have ikke rigtig forstaaet Loven, og derfor have de været villige til at give Mulkt, hvor de i Virkeligheden vare uskyldige, og hvor Retsbetjenten meget godt kunde have fritaget dem for Mulkt. Der indtræffer mange Begivenheder, som de ikke kunne afværge,

saaledes at de ikke ere Skyld i, at Loven ikke er overholdt.

Men, som sagt, jeg vil meget nødig have, at denne Lov skal paaføre Statskassen nogen unødige Udgift, og jeg vil derfor meget fraraade, at man faar ny Embedsmænd i den Anledning, navnlig de 3 ny Assistenten. Jeg tror ikke, de ere til nogen Nytte; skulde de være til nogen Nytte, maa det være af andre Grunde, f. Eks. fordi Margarineinspektøren er overlæst med Arbejde, men ikke i denne Anledning.

Dernæst skal jeg omtale et andet Spørgsmaal, som ogsaa har været fremdraget her i Salen, og som staaer noget i Forbindelse med den Sag, jeg har omtalt. Det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds (Blem) fremdrog forleden Dag Spørgsmaalet om vor Smørkrets Forhold til Varemærkeloven. Det forbavsede mig meget at høre hans Udtalelser, idet jeg ikke kunde tro, at det saa saa galt ud, som der blev sagt. Jeg har af personlig Interesse allerede for Aar tilbage undersøgt denne Sag, idet jeg havde set, at der omkring i Landet ved Møder af Mejeriforeninger var blevet udtalt, at alt det Smør, der kom fra Udlandet, skulde gaa herfra igen som dansk Smør. Jeg har undersøgt Sagen og er til min Glæde kommen til samme Resultat som den højtærede Landbrugsminister, der forleden Dag meddelte, at han troede, at Varemærkeloven i Virkeligheden var bleven overholdt, og at der ikke var sket noget videre Misbrug med Udførsel af fremmed Smør her fra Landet, at det altsaa ikke blev solgt som dansk Smør. Det ærede Medlem for Bornholm udtalte, at Loven vistnok var et dødt Bogstav, men nu høre vi jo, hvilket er et glædeligt Faktum, at Margarineinspektøren og vor Konsulent i England Faber arbejder Haand i Haand hver paa sit Sted og sørge for, at det Smør, som gaar fra Danmark, er et dansk Produkt, og at det fremmede Smør, som gaar til England, ikke gaar under dansk Stednavn eller paa anden Maade betegnes som dansk. Naar det er saaledes, ville vistnok alle være enige om, at det snarere er skadeligt end gavnligt, at opskræmme Folk saaledes, at de tro, at vore Smørhandlere for deres Fordels Skyld benytte en saadan Fremgangmaade. Noget andet er, at vi ikke kunne forhindre, at engelske Detailhandlere sælge Smør, der kommer til England, som dansk Smør, selv om det ikke er det; det kan meget godt ske. Tilsynet med Eksporten foregaar saa-